Lublin, dnia 23 kwietnia 1929 roku.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 15.

TREŚĆ:

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

Okólniki, instrukcje i inne zarządzenia wewnętrzne.

145

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie oświaty rolniczej pozaszkolnej wśród młodzieży wiejskiej i samodzielnych gospodarzy.*

L. 1713/RW.

Przeprowadzony w 1928 roku spis gospodarstw rolnych wykazał na terenie Województwa Lubelskiego 409722 małych gospodarstw o łącznym obszarze 2.039.430 ha gruntów.

Operując powyższą ilością warsztatów rolnych wnioskować należy, że liczba gospodarzy i gospodyń w tych gospodarstwach wyraża się sumą 819.444 czyli podwójną ilością tych warsztatów.

Przyjmując przeciętnie trzydziestoletni okres samodzielnej pracy jednostki w zawodzie rolniczym wyprowadzić się da, że co roku na terenie Województwa Lubelskiego około 13.657 gospodarstw obejmują gospodarze i gospodynie (sumarycznie 27314 osób). Ci młodzi rolnicy przed objęciem gospodarstwa najczęściej pracują na ojcowiźnie, przejmując te same zasady pracy i sposoby postępowania, jakie posiadali rodzice.

Suma osiągniętych w ten sposób wiadomości jest niedostatecznie przyswojona bez należytych podstaw i zainteresowania, które występuje w pełni dopiero, gdy młodzi stają się kierownikami warsztatów rolnych.

Obejmując w tych warunkach gospodarstwo nie mogą oni być rzecznikami postępu. Toteż niezmiernie ważnym czynnikiem jest, aby tych młodych rolników póki są jeszcze na roli w zwykłych warunkach bytu, przygotować do przyszłej samodzielnej pracy. Ten okres czasu winien być należycie wykorzystany dla celów przysposobienia młodzieży rolniczej do swego zawodu, a będzie to uzupełnieniem dotychczasowego braku, gdyż młodzież wciągnięta zostanie do samodzielnego i myślowego wykonywania pewnych robót gospodarskich.

Toteż przysposobienie rolnicze młodzieży wiejskiej musi być instytucją trwałą, króraby mogła zająć się potrzebami młodzieży wiejskiej i wysunęłaby wśród niej poważne zagadnienia społeczno-gospodarcze.

Tendencja szerzenia oświaty pozaszkolnej ma również na celu, aby drogą przysposobienia się w swoim zawodzie, młodzież mogła należycie wykorzystać nabytą naukę w szkołach rolniczych, czyniąc ją dla siebie jaśniejszą, pełniejszą i aktualniejszą.

Samowystarczalność ekonomiczna, szybki rozwój życia gospodarczego wymaga oświaty rolniczej pozaszkolnej, gdyż jej forma nauczania opiera się na zainteresowaniu, które jest pierwszym czynnikiem wszelkiego postępu.

Wiadomości, osiągane z pozaszkolnej oświaty rolniczej, zdążają do konkretnych wyników i zagadnień, są zlokalizowane i użytkowane do określonych celów i warunków. Oświata rolnicza pozaszkolna musi być programową. Program winien wychodzić z zapotrzebowania rolnictwa i nie może być dorywczy.

Szkolna oświata rolnicza nie jest i nie będzie w stanie z wielu różnych przyczyn wchłonąć do szkoły rolniczej całego zastępu młodzieży, pozostawianej na roli.

Funkcjonujące obecnie 13 szkół rolniczych, męskich i żeńskich przy łącznej pojemności 508 miejsc, wydały w 1928 r. 491 absolwentów, co stanowi 1,1% gospodarzy, obejmujących corocznie samodzielnie warsztaty pracy.

Aczkolwiek szkolnictwo rolnicze będzie się rozbudowywać, gdyż w myśl ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych samorządy powiatowe mają obowiązek założenia do 1940 r. po jednej szkole rolniczej męskiej i żeńskiej w każdym powiecie, to jednak z uwagi na to, że teren Województwa Lubelskiego objęty zostanie siecią szkół rolniczych w ilości 38 (męskich i żeńskich) i szkoły te z natury swojej nie mogą być zbyt liczne, oraz przyjmując 50 osób na szkołę da to rocznie 1900 absolwentów, co w porównaniu z 27314 osobami obejmującemi gospodarstwa, da znikomy odsetek (6,7%) młodzieży wiejskiej fachowo przysposobionej do swego zawodu.

Wobec powyższego należy przyjąć takie metody pracy oświaty pozaszkolnej, któraby będąc opartą na czynniku powszechności dotarłaby do najgłębszych zakątków, wchłonęłaby w szerokie masy młodzieży i uzdolniła ją do samodzielnych wysiłków z wiarą w powodzenie, które pozwoliłoby zejść ze starej tradycyjnej ścieżki postępowania na niwie rolniczej.

Metodę tę w dziedzinie oświaty rolniczej, pozaszkolnej, zastosowało w szerokich rozmiarach już w roku bieżącym Ministerstwo Rolnictwa, uznając, że praktyczne szkolenie pociągnie za sobą dalsze samokształcenie młodzieży: w lokalnych kursach, czytelnictwie, doradztwie itp.

Młodzież tak pobudzona samorzutnie dążyć będzie do zapewnienia sobie całokształtu wychowania rolniczego.

Z powyższych względów polecam Panom Przewodniczącym położyć bardzo wielki nacisk na dziedzinę oświaty pozaszkolnej, a mianowicie na:

I. przysposobienie rolnicze młodzieży wiejskiej,
II. konkursy wśród dorosłych,
III. akcję wycieczek rolniczych.

W związku z powyższem podaję poniżej 3 referaty z dziedziny oświaty rolniczej, przesłane przez Ministerstwo Rolnictwa, traktujące o formach organizacyjnych i celach poruszonego zagadnienia i proszę Panów Przewodniczących **otoczyć specjalną opieką** omawiane sprawy, współdziałać z organizacjami rolniczo-społecznemi i młodzieżowemi we wszelkich przejawach z wyłuszczonej dziedziny, zapewniając im odpowiednie materjalne poparcie w granicach wykazanych w poszczególnych referatach, z któremi również powinni się zapoznać członkowie Powiatowych Komisji Rolnych, sekretarze sejmików i instruktorzy. Równocześnie zaznaczam, że w roku bieżącym planową siecią konkursów wśród młodzieży objęte zostały powiaty: siedlecki, garwoliński, puławski, lubelski, lubartowski, chełmski, janowski, krasnystawski, zamojski i hrubieszowski.

W wykazanych powiatach winny powstać Powiatowe Komisje Przysposobienia Rolniczego, inicjatywa powołania których należy do tej organizacji rolniczej,

która przystępuje do zorganizowania konkursów. Skład osobowy Komisji i zadania wyłuszczone są w poniższym referacie № 1.

Niezależnie od wykazanej planowej sieci konkursów organizacje rolnicze mogą prowadzić prace konkursowe wsród młodzieży i w innych powiatach. W tym wypadku winny one nawiązać kontakt z Panami Przewodniczącymi.

Równocześnie zleci Pan Przewodniczący kierownikom i personelowi nauczycielskiemu miejscowych szkół rolniczych przyjmować czynny udział w oświacie pozaszkolnej.

Lublin, dnia 6 kwietnia 1929 r.

Wojewoda Lubelski
w/z (—) *Karasiński.*
Wice-Wojewoda.

Zał. Nr. 1 do L. 1713/RW

I.

Przysposobienie rolnicze młodzieży wiejskiej.

Dążąc w dziedzinie wychowania rolniczego młodzieży wiejskiej do kształtowania świadomych, odpowiedzialnych za podjętą pracę, twórczych jednostek, jak również przygotowania fachowego do przyszłej, samodzielnej pracy w gospodarstwie — z całego szeregu metod dotychczas stosowanych, należy wysunąć te, które mogą stać się możliwie powszechnemi, pociągającemi do siebie młodzież treścią i formą zainteresowań, jak również skłonić do celowego samokształcenia i pracy nad sobą. Ta metoda staje się dzisiaj bezsprzecznie akcją konkursów rolniczych, praktyczne szkolenie rolnicze, pociągające za sobą inne sposoby samokształcenia, jak kursy lokalne i korespondencyjne, doradztwo, czytelnictwo i t. p. i dającą w ten sposób pewien całokształt wychowania rolniczego młodzieży wiejskiej.

Forma konkursu rolniczego, opartego na współzawodnictwie w celowej pracy, połączona z wyróżnianiem wybitniejszych jednostek a równocześnie na twórczej współpracy zespołów młodzieżowych, jest formą właściwą i chętnie stosowaną, a dzięki konkretnemu, rzeczowemu ujęciu najbardziej trafiającą do przekonania szerszym masom.

Akcja ta w Polsce, zbudowana zasadniczo na zdrowych zasadach, stale się rozwija, opierając się przedewszystkiem na świadomej pracy samej młodzieży wiejskiej, pod opieką fachową instytucyj rolniczych przy czynnej współpracy szkolnictwa rolniczego, a przy wybitnej pomocy Ministerstwa Rolnictwa i samorządów. W roku 1926 rozpoczęto pracę konkursową w 2-ch powiatach (sandomierskim i błońskim) przy udziale 32 członków na terenie jednej organizacji młodzieży wiejskiej (Centralny Związek Młodzieży Wiejskiej). W roku 1927 ta sama organizacja (C. Z. M.) zorganizowała i doprowadziła do końca z dodatnim rezultatem pracę planową konkursów rolniczych z około 800 członkami na terenie 5 powiatów (łowicki, błoński, sandomierski, zamojski i łucko-kostopolski), pozatem samodzielnie pow. sierpecki. W 1928 r. na terenie wszystkich organizacyj młodzieży i częściowo przez instytucje rolnicze akcję z około 9.000 młodzieży wiejskiej na terenie całej Rzeczypospolitej. Na rok 1929 przewiduje się udział w planowej akcji 100 powiatów z 30.000 młodzieży wiejskiej.

W związku z ogromnym rozwojem tej, tak bardzo celowej akcji, Ministerstwo Rolnictwa, jako czynnik kierujący całokształtem życia rolniczego w Polsce, dąży do uregulowania i ujednostajnienia w porozumieniu z organizacjami społecznemi metod pracy i zharmonizowania wszystkich czynników współdziałających. Opierając się na dotychczasowem doświadczeniu i dążąc, aby akcja konkursów rolniczych młodzieży wiejskiej, jako forma czołowa w całokształcie wychowania rolniczego, stała się możliwie powszechną, Ministerstwo wysuwa poniższe dyrektywy, od stosowania się do których będzie uzależniało w wysokim stopniu swe poparcie.

Organizacja.

Do współpracy w dziedzinie wychowania rolniczego winna stanąć w zakresie **organizacyjnym** przedewszystkiem zorganizowana młodzież wiejska, w zakresie **fachowym** — zrzeszenia rolnicze, samorządy, zaś w celowej polityce **finansowego** popierania rolnictwa na terenie powiatu, winny w dużym stopniu uwzględniać akcję konkursów rolniczych młodzieży wiejskiej jak również uzgadniać z programem rolnym powiatu.

Ministerstwo Rolnictwa, kierując całokształtem życia rolniczego w Polsce, będzie nadawało akcji zasadniczy kierunek, harmonizowało współdziałanie, uzgadniało metody i popierało celowy rozwój akcji przysposobienia rolniczego młodzieży wiejskiej.

Subwencjonowanie Ministersrwa Rolnictwa będzie szło w kierunku ramowego personelu organizacyjnego i ilości wykonywanej roboty (ilość zespołów, członków) z zachowaniem wartości wychowawczej i fachowej całej akcji. Zasiłki samorządów powiatowych winny być przedewszystkiem udzielane na nagrody powiatowe, na koszty urządzenia powiatowego pokazu oraz na wyjazdy miejscowych instruktorów.

Dążąc, by powyższa metoda stała się możliwie powszechna, zainteresowanie akcją konkursów rolniczych winno dotrzeć wszędzie, i próby samodzielne mogą być podejmowane wszędzie tam, gdzie jest zrozumienie, dobra wola jednostek i chęć współpracy.

Do planowej jednak akcji mogą stanąć okręgi, względnie powiaty, posiadające: 1) szereg ognisk zainteresowanej, a najlepiej zorganizowanej młodzieży wiejskiej, 2) zespół sił fachowych, w pierwszym rzędzie organizacyj rolniczych, nauczycieli szkół rolniczych gotowych do czynnej współpracy z młodzieżą, 3) możliwości w dużym stopniu sfinansowania akcji, najlepiej ze strony samorządów powiatowych.

Praca bezpośrednia, konkretna opiera się na zespołach lokalnych młodzieży wiejskiej. Planowa akcja na okręgach, względnie powiatach, całokształt roboty pod względem organizacyjnym w pierwszym rzędzie na zorganizowanej młodzieży wiejskiej. Całokształt opieki fachowej w centralnych organizacjach rolniczych.

Zespół konkursowy, wyłoniony z miejscowej organizacji młodzieży (koło młodzieży wiejskiej, stowarzyszenia i tem podobne) lub też powstały specjalnie w celach konkursowych, składać się winien conajmniej z 6 członków, w miejscowościach zaś, gdzie była już przeprowadzana akcja konkursów — z 10-ciu. Zespół wybiera z pomiędzy członków przewodniczącego (możliwie z ukończoną szkołą rolniczą).

Do pracy wychowania rolniczego na terenie okręgu, względnie powiatu, powstaje **komisja okręgowa,**

złożona z przedstawicieli organizacyj rolniczych zorganizowanej młodzieży wiejskiej, nauczycieli szkół rolniczych, delegata samorządu i ewentualnie luźnych fachowców. Każdy z członków bierze część roboty konkretnej na siebie. Komisja wybiera przewodniczącego, którym z reguły winien być przedstawiciel organizacji rolniczej, za wiceprzewodniczącym (i)—organizacji młodzieży.

Do zadań komisji okręgowej należy: przygotowanie tematów konkursowych, zaopatrzenie uczestników w materjał konkursowy, przeprowadzenie kursu przygotowawczego dla konkursistów, lustracje konkursów, zorganizowanie wystawy konkursowej. Okręg komisji musi być taki (najlepiej powiat), by członkowie komisji mogli docierać kilkakrotnie z lustracją do każdego zespołu, jak również by konkursowicze mogli dostarczyć eksponaty na wystawę. W razie prowadzenia akcji przez parę organizacyj winna być uzgodniona współpraca przez udział w jednej komisji okręgowej i we wspólnej wystawie. Powstanie komisji inicjuje organizacja prowadząca konkursy na danym terenie. Komisja okręgowa winna gromadzić conajmniej 10 zespołów lokalnych.

W tych województwach, gdzie planowa akcja konkursowa objęła większą ilość powiatów, tworzą się **komisje wojewódzkie** z przedstawicieli organizacyj społecznych rolniczych, organizacyj młodzieży (gdzie istnieją) izb rolniczych, urzędu wojewódzkiego dla harmonizawania pracy na terenie danego województwa. Do spraw organizacyjnych konkursów młodzieży winien być powołany specjalny instruktor. Do kierowania całością pracy w poszczególnych organizacjach, prowadzących przysposobienie rolnicze, istnieje personel centralny.

Przy Ministerstwie Rolnictwa tworzy się komisja doradcza, złożona z przedstawicieli organizacyj rolniczych prowadzących przysposobienie rolnicze, poszczególnych organizacyj młodzieży oraz delegata Ministerstwa dla uzgodniania metod i nadawania kierunku całokształtowi akcji.

Przygotowanie do konkursów.

Kursy specjalne.

a) **Ogół konkursowiczów** w poszczególnych okręgach zostaje przygotowany przy pomocy parodniowego kursu zorganizowanego przez komisję okręgową przy pomocy instruktorów wojewódzkich, względnie centralnych.

Celem kursu jest zapoznanie młodzieży z celem i istotą kursów na tle całokształtu wychowania rolniczego, podstawami przyrodniczemi pracy, metodami dokształcania się i samokształcenia dla lepszego wypełniania zadań konkursowych oraz szczegółowe omówienie poszczególnych konkursów pod względem fachowym i organizacyjnym. Kursy te zwykle winny odbywać się w zimie przed konkursami rozpoczynającemi się na wiosnę, a których jest najwięcej. Prócz tego dla szczegółowego omówienia poszczególnych konkursów w innych porach roku należy przed każdym urządzać conajmniej jednodniowy zjazd.

b) **Dla przewodniczących zespołów**, tych przodowników roboty, na których duża część pracy organizacyjnej, częściowo doradczej i lustracyjnej winna się oprzeć, należy organizować specjalne kursy conajmniej tygodniowe, początkowo na terenie województw, a w miarę rozwoju pracy — na poszczególnych okręgach. Na kursach tych, poza dokładnem zapoznaniem się z celem i istotą konkursów należy zaznajomić się z metodami pracy wychowania rolniczego młodzieży wiejskiej, na tle całokształtu oświaty rolniczej z prowadzeniem i kontrolą zeszytów konkursowych i notatek, sądzenia i punktacji. Należy dać im szersze tło fachowe i ekonomiczne pracy. Pozatem podstawy przyrodnicze i szczegółową analizę poszczególnych konkursów fachową i organizacyjną.

c) Dla instruktorów organizacyjnych i lustratorów fachowych zasady pedagogiki i dydaktyki. Psychologja środowiska wiejskiego. Rozwój i stan pracy oświatowej. Metody pracy oświatowej ze specjalnem uwzględnieniem metod konkursowych. Tło ekonomiczne i kierunki produkcji rolniczej w Polsce. Lustracje i doradztwo w pracy konkursowej. Metody samokształcenia. Stan i rozwój konkursów młodzieży wiejskiej u nas i zagranicą.

Kursy instruktorskie, organizowane w centrali lub województwach przez organizacje społeczne lub Ministerstwo Rolnictwa w oparciu o wyższe uczelnie rolnicze, Ministerstwo Rolnictwa nadaje zasadniczy kierunek kursom instruktorskim i popiera je. Kursy te są nieodzowne dla ujednostajnienia i pogłębienia metody konkursów młodzieży wiejskiej pod względem organizacyjnym, dydaktycznym, wychowawczym i fachowym.

Tematy konkursowe winny z jednej strony uwzględniać gałęzie produkcji ważne ze względów gospodarczych kraju i potrzeb państwowych, z drugiej nadawać się do metod konkursowych. W poszczególnych okręgach dostosowywać się do warunków i potrzeb regjonalnych. Z produkcji zwierzęcej należy przedewszystkiem uwzględnić wychów trzody chlewnej (typ mięsny i typ słoninowy), wychów kur zielononóżek kurupatwianych. Z produkcji roślinnej żyto i pszenicę ozimą, ziemniaki, buraki pastewne, kukurydzę; z warzyw: cebulę, kapustę. Pozatem ogródki kwiatowe. Odmiany roślin uprawnych i zwierząt, stosowane w akcji, winny być uzgadniane z Ministerstwem Rolnictwa. Można również regjonalnie prowadzić konkursy z różnemi tematami dotychczas prowadzone, lub nowe tytułem próby.

Lustracje konkursów. Po rozdaniu tematów konkursowych i materjałów przez komisje okręgowe zorganizowanym zespołom konkursowym, następuje rozpoczęcie pracy na terenie. Każdy uczestnik winien być zaopatrzony w instrukcje piśmienne organizacyjne i fachowe danego konkursu, jak również zeszyty kontrolne do prowadzenia notatek. Zespoły powinny zaopatrywać się przy pomocy organizacyj w książki fachowe danej dziedziny, bibljoteczki, prenumerować tygodniki młodzieży i fachowe dla dokształcania się. Przewodniczący zespołów winni być prócz tego zaopatrzeni w podręczniki prowadzenia konkursów.

Członkowie komisji okręgowej — fachowcy po rozdzieleniu tematów konkursowych według specjalności przeprowadzają lustrację członków konkursów z zespołami: a) produkcji roślinnej conajmniej dwa razy, b) zwierzęcej trzy razy w ciągu trwania konkursów. W czasie lustracji należy starać się zebrać możliwie cały zespół i zbiorowo przeprowadzać zwiedzanie i krytykę poszczególnych eksponatów; łączyć

z omawianiem, dyskusją i możliwie pogadankami, opartemi na zebranych uwagach. Poza stroną fachową zwracać dużą uwagę na stronę dydaktyczną konkursów, aby stworzyć formę praktycznego nauczania rolnictwa na tle konkretnej pracy konkursów. W ocenianiu i punktowaniu lustracji zwracać uwagę na czystość pracy, racjonalność zabiegów, kalkulację, pracę samokształceniową i zrozumienie, dokładne i rozumne prowadzenie notatek, rezultaty fachowe i gospodarcze.

Odpisy lustracyj, raportów, kalkulacyj prowadzonych w specjalnych **zeszytach winny być systematycznie odsyłane drogą organizacyjną do komisji okręgowej.**

Sądzenie i wystawy. Sadzenie winno oprzeć się na: 1) rezultatach i protokółach lustracji, 2) opisie i kalkulacji przedstawionej przez konkursowicza, 3) rezultacie końcowym konkursu, 4) konferencji w czasie wystawy z konkursowiczem komisji sędziowskiej i oceny poziomu zrozumienia przeprowadzonej akcji. Sądzenie odbywa się na wystawie konkursowej. W zespołach bardziej wyrobionych wstępne sądzenie, rodzaj selekcji, próbować należy w zespołach przy dużym udziale samej młodzieży i wysyłać na wystawę kilka (na przykład 3 najlepsze eksponaty). Na pewien czas (7 — 10 dni) przed wystawą winno być zakończone prowadzenie zeszytów z notatkami, przeprowadzona kalkulacja i dokonany opis konkursu przez każdgo konkursowicza i drogą organizacyjną materjały te przesłano do komisji okręgowej. Komisja okręgowa winna opracować nadesłane materjały łącznie z poprzednio otrzymywanemi odpisami lustracyj i notatek, obliczyć punkty każdemu, wysunąć na mocy punktacji i dokonanej pracy kandydatów na nagrody, ustalić ostatecznie i zaprojektować przydział nagród zarówno w zespołach poszczególnych, jak i okręgowych. Wreszcie przygotować teren wystawy.

Wystawa winna zgromadzić wszystkich konkursowiczów, ich eksponaty (hodowlane w całości, zaś roślinne próbki), pozatem młodzież wiejską i gospodarzy z całego okręgu. W okręgach bardziej wyrobionych zespoły dostarczają kilka (na przykład 3 najlepsze eksponaty). Pożądane, by nagrody były na wystawie uwidocznione z zaznaczeniem, zaco jaka nagroda przypada. Komisje sędziowskie złożone z fachowych lustratorów — członków komisji przedstawicieli młodzieży wiejskiej, zaproszonych fachowców itd., przeglądają rozłożone eksponaty po zapoznaniu z opracowanemi sprawozdaniami i wyciągami lustracji i kolejno konferują z konkursowiczami, znajdującymi się przy swych eksponatach. Wartość odpowiedzi jest przez Komisję oceniana i brana pod uwagę przy ostatecznem rozstrzygnięciu nagród. Po ostatecznem rozstrzygnięciu i przyznaniu nagród winno nastąpić publiczne ich rozdanie z podaniem motywów i podkreśleniem tych czynników, które wpłynęły na przyznanie nagrody.

Nagrody z jednej strony winny być źródłem celowej kultury rolnej, zwłasza w dziedzinie, w której konkurs został przeprowadzony (np. wewnętrzne urządzenie kurnika przy konkursie kur, planet przy konkursie warzywnym książki fachowe z danej dziedzi ny i t. p.), z drugiej strony dostarczyć jaknajwięcej osobistego zadowolenia nagrodzonemu. W kolejności znaczenia typów nagród można podzielić rodzaje nagród na:

a) wartości gospodarczej (prosię rasowe, narzędzie rolnicze, urządzenia gospodarcze i t. p.),

b) wartości wychowawczo-oświatowej (wycieczkę, stypendjum do szkoły rolniczej, uniwersytetu wiejskiego),

c) wartości samokształceniowej np. komplet książek, opłata kursu korespondencyjnego, prenumerata pisma fachowego i t. p.),

d) wartości osobistej kulturalnej (rower, zegarek i t. d.).

Nagrody w zespołach winny mieć więcej charakter gospodarczy, powiatowe mogą być tych różnych typów.

Pozatem dla podkreślenia wartości pracy zespołowej winny być przewidziane nagrody dla zespołów, które wykażą się największą sumą włożonej pracy i współpracy. Nagrody będą o wartości zbiorowej np. bibljoteki, radjo i t. p. Wreszcie dla zespołów, okręgów należy przewidzieć i stopniowo wprowadzać w życie nagrody honorowe oraz przechodnie.

Wartość nagród winna być współmierna z włożoną pracą i zasadniczo obracać się w granicach:

Nagrody w zespołach	(I, II, III)	30,	20,	10 zł.
„ okręgowe	(I, II, III)	200,	100,	50 zł.
„ dla zespołów	(I, II, III)	500,	200,	100 zł.

I-szą nagrodą dla zespołów winny być radjoodbiorniki lampowe z głośnikiem,

II-gą — bibljoteki, III-cią — prenumerata roczna kompletu pism fachowych i kursów korespondencyjnych.

Na nagrody okręgowe należy dawać przedmioty wszelkich rodzajów. Do nagród okręgowych i I-ej w zespole dodawać książki fachowe.

Ministerstwo Rolnictwa w udzielaniu zasiłków na nagrody będzie przedewszystkiem popierało tematy, mające specjalne znaczenie pod względem gospodarczym kraju.

Instrukcje i regulaminy. Dla ujednostajnienia i uporządkowania całokształtu akcji winny być wydane i stosowane odpowiednie instrukcje, regulaminy i wydawnictwa organizacyjne i fachowe dla: a) instruktorów, b) przewodniczących zespołów, c) konkursowiczów.

Każdy konkurs winien być opracowany pod względem organizacyjnym i fachowym w oddzielnej broszurce. W broszurce winna być podana bibljografja z danej dziedziny. Do tego winny dojść zeszyty do wpisywania notatek, uwag, arkusze opisowe do każdego konkursu. Każdy konkursowicz winien posiadać powyższe rzeczy.

Prócz tego całokształt informacji o znaczeniu, celach i organizacji konkursów, ujęty w formie treściwej książeczki, winien się znaleźć w ręku każdego przewodniczącego zespołu, a nawet wybitniejszych uczestników konkursów.

Wreszcie całokształt powyższych materjałów, jak również literatura w tej dziedzinie w języku polskim,

a nawet obcych (materjały amerykańskie, rosyjskie), następnie formularze do prowadzenia lustracji, punktowania i t. p. w ręku każdego instruktora.

Załącznik Nr. 2 do L. 1713/RW.

II.

Konkursy rolnicze wśród samodzielnych gospodarzy.

Wyniki metodycznej akcji konkursowej wśród młodzieży potwierdziły w całej rozciągłości przypuszczenie, iż akcja ta może być czynnikiem pierwszorzędnego znaczenia w pracach nad podniesieniem produkcji rolniczej.

Udane próby, przeprowadzone za pomocą młodzieży, są zachętą do rozszerzania dotychczasowej akcji konkursowej i na gospodarzy samodzielnych. Brak jednak dostatecznego doświadczenia w pracach z tej dziedziny wytwarza konieczność podjęcia narazie odnośnej akcji li-tylko tytułem próby i w rozmiarach ograniczonych.

Zgóry jednak należy się przygotować, iż przeprowadzenie konkursów wśród starszych połączone będzie z trudnościami, jakich konkursy młodzieży naogół prawie nie nastręczały. Trudności te wynikają z konserwatyzmu włościan, który częstokroć czyni ich wysoce odpornymi na głoszone hasła postępu rolniczego. Dlatego więc zadanie wynalezienia dostatecznej liczby chętnych do uczestniczenia w konkursach łatwe nie będzie.

Z chwilą jednak, gdy chętni się znajdą, powstaje inna trudność — zapewnienie konkursowiczom opieki ze strony fachowej i organizacyjnej. W przeciwstawieniu do młodzieży, której umysł zapalny naogół chętnie i łatwo przyjmuje „na wiarę" wskazówki instruktorów — praktyczny umysł starszego rolnika może się ustosunkować przychylnie do wskazówek i porad li-tylko instruktora doświadczonego, dobrego praktyka rolnika. Zapewnienie przeto odpowiedniej opieki fachowej konkursowiczom-gospodarzom będzie znaczenie trudniejsze.

Różne psychiczne środowisko młodzieży i starszych wymaga odmiennego traktowania tych dwóch kategorji konkursowiczów, zarówno pod względem zakresu możliwych wyników, jak i samego sposobu t. zw. podejścia do pracy i jej przeprowadzenia.

Pomimo więc, że cechą wspólną konkursów wśród starszych i młodzieży jest dydaktyka i pomimo że sama struktura organizacyjna tych konkursów jest naogół do siebie zbliżona — przy podejmowaniu konkursów wśród gospodarzy zarówno w najbliższym okresie przejściowym, to jest do końca r 1928/29 i w roku 1929/30, jak i w przyszłości, poczynając od 1930/31 r. stosowane być winny przytoczone niżej ważniejsze wytyczne:

1) Zadaniem konkursów wśród samodzielnych gospodarzy będzie osiągnięcie podniesienia poszczególnych działów wytwórczości przez nauczanie wykonywania li-tylko takich czynności w ich gospodarstwie, któreby przez zapewnienie im korzyści materjalnych, przekonywały o celowości stosowania udzielanych wskazówek i porad.

Korzyści materjalne, osiągane przez uczestników konkursów, wyrażać się będą zarówno w nagrodach, udzielanych za sumę zabiegów codziennych wykonanych za poradą instruktora, jak i w dochodzie, uzyskanym przez podniesienie wydajności gospodarstwa.

2) Biorący udział w konkursach gospodarze — z wyjątkiem wypadków niżej przytoczonych — tworzą zespoły. Zespoły konkursowe winny być, w miarę możności, grupowane w pewnych określonych jednostkach terenowych (okręgach, powiatach) — w celu ułatwienia w wykonywaniu należytego kierownictwa, nadzoru i opieki nad zespołami.

3) Dla zapewnienia akcji konkursowej tych wszystkich warunków, jakie dać może dobrze zorganizowane kierownictwo, fachowa opieka i nadzór, konieczne jest, aby w akcji tej, prowadzonej przez organizacje rolnicze, współdziałały samorządy, szkoły rolnicze, ogniska kultury rolnej oraz czynniki rządowe.

Dobrowolne organizacje rolnicze biorą na siebie podejmowanie i przeprowadzenie kursów dla uczestników, tworzenie zespołów, wykonywanie nadzoru i opieki, tudzież czynności lustracyjnych ze strony fachowej i organizacyjnej, poszukiwanie źródeł nabycia materjałów do konkursów, przeprowadzanie pokazów oraz wybór i przyznawanie nagród.

Związki komunalne — uzgadnianie poczynań konkursowych z lokalnemi postulatami gospodarczemi, udział w sądzeniu i przyznawaniu nagród na pokazach, finansowanie akcji konkursowej i kontrola nad zużyciem odnośnych subwencji.

Szkolnictwo rolnicze — udział w sądzeniu i przyznawaniu nagród oraz ewentualnie udział w szkoleniu uczestników konkursów.

Ministerstwo Rolnictwa: ogólne kierownictwo, sprawowanie kontroli naczelnej, dokształcanie instruktorów, udzielanie pomocy finansowej.

4) Przygotowywanie uczestników konkursu przeprowadzane będzie na kursach 1—2 dniowych z tem, że treść wykładów musi być sprowadzana do najniezbędniejszych zagadnień konkretnych, ściśle z danem zadaniem konkursowem związanych.

Kursy dla instruktorów dokształcać będą zarówno instruktorów, przeznaczonych do akcji wśród młodzieży, jak i wśród starszych.

5) Tematami przy zadaniach konkursowych w okresie najbliższym będą:

Z zakresu wytwórczości roślinnej — ziemniaki, buraki pastewne, jęczmień, pszenica jara i mieszanki.

Z zakresu wytwórczości zwierzęcej — najwyższa dzienna wydajność mleka, roczna wydajność mleka, tuczenie trzody słoninowej, wychów cieląt, chów drobiu,

A. Terenem, na którym winny być podejmowane zadania na temat uprawy ziemniaków, będą województwa: kieleckie, krakowskie i łódzkie z tem jednak, że dążyć się będzie do grupowania zespołów konkursowych w okolicach linji kolejowych na Górny Śląsk.

Wybór odmiany — winien być dostosowany do warunków miejscowych.

Przy nabywaniu sadzeniaków musi być zwracana pilna uwaga na ich pochodzenie — w celu uniknięcia zawleczenia raka ziemiaczanego.

Pożądana (minim.) ilość zespołów na powiat—5, przy 6 uczestnikach w zespole. Rozmiary działek wynosić winny — 2.000 m^2 z prawem jednak obniżenia przestrzeni do 1.000 m^2.

Nagrody przewiduje się w wysokości:

zespołowe	— 1) 60 zł.	powiatowe	— 1) 150 zł.
„	— 2) 40 „	„	— 2) 100 „
		„	— 3) 50 „

Niezależnie od wyszczególnionych województw — konkursy ziemniaczane mogą być przeprowadzane

i na innych terenach z tem jednak, że w tym wypadku minimalna ilość zespołów na powiat wynosić będzie 7, przy 7 uczestnikach w zespole.

B. Sieć konkursów z uprawą buraka pastewnego obejmie województwa: kieleckie, krakowskie, łódzkie, warszawskie i lubelskie. Zespoły grupowane być winny przy mleczarniach. Zadaniem konkursów tych jest nietylko nauczyć uczestników prawidłowego prowadzenia uprawy buraka, lecz również — właściwego zużycia. Rozmiary działek wynosić winny — 1.000 m² z prawem obniżenia ich do 500 m². Pożądana (minimum) ilość zespołów na powiat — 5, przy 6 uczestnikach w zepole. Na terenie, nieobjętym buraczaną siecią konkursową, liczba zespołów na powiat ustalona została w wysokości 7, przy 7 uczestnikach w zespole.

Nagrody wynosić będą:

zespołowe — 1) 60 zł.		powiatowe — 1) 150 zł.	
„ — 2) 40 zł.		„ — 2) 100 zł.	
		„ — 3) 50 zł.	

C. Konkursy z uprawą jęczmienia obejmą powiaty: Iłża, Opatów, Sandomierz, Stopnica, Pińczów, Miechów, Jędrzejów, Kraków, Bochnia, Dąbrowa, Tarnów, Pilzno, Ropczyce, Mielec, Rzeszów, Łańcut, Przeworsk, Jarosław, Przemyśl, Mościska, Jaworów, Rudki, Gródek-Jagielloński, Żółkiew, Lwów, Bóbrka, Żydaczów, Sokal, Tomaszów, Hrubieszów, Zamość, Krasnystaw, Janów, Lublin i Puławy.

Zadaniem konkursów tych będzie: osiągnięcie zwyżki plonów przez stosowanie odpowiednich nawozów sztucznych i zabiegów pielęgnacyjnych (okopywanie ręczne).

Rozmiary działek, wysokość nagród i tak dalej jak przy konkursach ziemniaczanych.

D. Pszenica jara uprawiana będzie na terenie powiatu przeworskiego; wyboru drugiego powiatu dokona Małopolskie Towarzystwo Rolnicze.

Warunki podejmowania konkursów — jak przy ziemniakach.

E. Mieszanki na zieloną paszę (i po nich brukiew, wzgl. rzepa ścierniskowa) — jako temat konkursowy — mieć będą zastosowanie w powiecie grójeckim. Powierzchnia działki 500 m²,

Normy nagród:
1) 100 zł.
2) 50 zł.

Inne warunki — jak przy ziemniakach.

F. Sieć konkursów na najwyższą dzienną wydajność mleka obejmować będzie województwa: kieleckie, warszawskie, łódzkie, lubelskie, białostockie, krakowskie, lwowskie, poznańskie i pomorskie. Z każdego województwa winny być wybrane przynajmniej po 2 powiaty (okręgi) — w rejonach rozwoju mleczarstwa. Pożądana (minimalna) liczba zespołów na powiat 4, przy 5 uczestnikach w zespole wzgl. przy ilości krów na powiat 40.

Nagrody będą powiatowe, a mianowicie:

pierwsza nagroda — 75 zł. (liczba nagród 1)
druga „ — 50 „ „ „ 2)
trzecia „ — 25 „ „ „ 3).

Wyróżnione krowy winny być — w miarę możności — przyprowadzane na pokazy.

G. Konkursy na roczną wydajność mleka przeprowadzone zostaną w poszczególnych kółkach kontroli mleczności. Liczba kółek, objętych konkursami winna wynieść około 100. Krowy o wydajności poniżej:

3.000 l i 3,15% tłuszczu—rasy nizinnej (graniastej) oraz
2.000 l i 3,75 „ — „ czerwonej (polskiej) —
pozostaną poza konkursem.

Pożądana (minim.) liczba członków w kółku, dopuszczonem do konkursu — 10.

Nagrody w kółkach wyniosą:

pierwsza nagroda — 100 zł. (liczba nagród 1)
druga nagroda — 50 „ („ „ 2).

H. Konkursy na tuczenie trzody słoninowej podjęte będą (zimą 1928/29 r.) — poza okręgami bekonowemi — w powiatach: Wołkowysk, Grodno, Łęczyca, Garwolin, Łuków, Łask, Lublin, Tarnobrzeg, Mielec, Pilzno, Gródek Jagielloński, Mościska, Przemyśl, Brześć, Baranowicze.

Pożądana ilość zespołów na powiat wynosić winna 5, przy 6-ciu uczestnikach w zespole.

Normy nagród:

zespołowe — 1) 100 zł.	powiatowe — 1) 300 zł.
„ — 2) 50 „	„ — 2) 200 „
	„ — 3) 100 „

I. Konkursy wychowu cieląt obejmować winny 2 działy:

bydła nizinnego (graniastego)
bydła czerwonego (polskiego)

i będą podjęte w 4 okręgach (powiatach):
bydło nizinne — Miechów i Łask
bydło czerwone — Wysokie-Mazowieckie i Limanowa.

Pożądana (minim.) liczba zespołów na powiat 2, przy 3 uczestnikach w zespole, wzgl. przy ogólnej liczbie zgłoszonych cieląt — 20 na powiat.

Wysokość nagród:

pierwsza nagroda — 300 zł.
druga „ — 200 „
trzecia „ — 100 „

J. Konkursy drobiarskie obejmować będą województwo lubelskie. Pożądana (minim.) ilość zespołów na powiat — 5, przy 6 uczestnikach w zespole.

Wysokość nagród (wojewódzkich):

pierwsza nagroda — 500 zł.
druga „ — 300 „
trzecia „ — 200 „

6) Przy wyborze i przyznawaniu nagród winny być brane pod uwagę skutki, jakie nagrody wywołać mogą. Za pomocą przeto odpowiednio dobieranych nagród — które w żadnym wypadku nie będą udzielane w gotówce — zmierzać się będzie do osiągnięcia nastawienia produkcji w pożądanym kierunku. W związku z tem przewodnią myślą przy udzielaniu nagród winno być branie pod uwagę działanie, nagrody jako pobudki i zachęty oraz ewent. wpływ nagrody na postęp rolnictwa.

7) Za podstawę repartycji subwencji Ministerstwa (wzgl. związków komunalnych) przyjęty został 1 uczestnik konkursu (osoba fizyczna).

Preliminarz wydatków, związanych z wykonaniem wymienionych zadań konkursowych obejmować między innemi będzie wydatki na wynagrodzenie dodatkowego personelu instruktorów organizacyjnych z tem, że lustracyjne czynności fachowe winny być wykonywane za pomocą stałego personelu dobrowolnych organizacyj rolniczych.

Zał. Nr. 3 do L. 1713/RW.

III.

Zasadnicze tezy w sprawach związanych z ułożeniem planu i organizacji wycieczek.

Uwagi ogólne. Wycieczki winny być kierowane do jednego z powiatów o wyższym poziomie kultury rolnej, który pod względem warunków przyrodniczych i zasadniczego kierunku produkcji rolniczej jest podobny.

Należy dążyć do tego, aby każdemu powiatowi, względnie 2 powiatom we wschodnich województwach, odpowiadał jeden powiat w województwach centralnych, a każdemu powiatowi województw centralnych = powiat w województwach zachodnich.

Wycieczki winny być kierowane do gospodarstw, położonych w miarę możności, we wsiach, w których zespolone są następujące poczynania ludności:

a) organizacja zbytu — spółdzielnie (w pierwszej mierze mleczarnie),

b) organizacja kredytu kasy Stefczyka,

c) domy ludowe—jako zewnętrzny wyraz kultury.

Niezależnie od charakteru wycieczki (jako fachowej, rolniczej) winna ona uwzględniać przy wszystkich nadarzających się okolicznościach zagadnienia krajoznawcze.

W pierwszym roku wycieczki będą kierowane do Poznania — celem zwiedzania wystawy. Jednocześnie jednak winny być zwiedzane gospodarstwa o wyraźnie zaznaczonym kierunku produkcji.

Podejmowanie i przeprowadzanie wycieczek. Inicjatywa w podejmowaniu wycieczek przypadać w udziale będzie zainteresowanym instytucjom, natomiast ich organizacja i przeprowadzanie — powiatowym komisjom rolnym (wzgl. wydziałom powiatowym, gdzie powiatowe komisje rolne nie zostały jeszcze utworzone) przy współudziale stron, podejmujących wycieczkę. **Zawiadomienia o wycieczkach winny być nadsyłane do Ministerstwa Rolnictwa za pośrednictwem urzędów wojewódzkich** (względnie wojewódzkich komisyj rolnych).

Terminy wyjazdów wycieczek. Termin wyjazdu wycieczek winien być uprzednio uzgodniony z powiatowemi komisjami rolnemi tych powiatów, do których wycieczki mają być kierowane. Komisje te ze swej strony obowiązane będą przygotować treściwe opisy objektów, przeznaczonych do zwiedzania. Terminy rozpoczynania wycieczek winny przypadać w okresie od 1 czerwca do 15 lipca.

Liczebność wycieczek. W wycieczkach może brać udział od 20 do 30 osób.

Udział subwencji państw. w kosztach wycieczek. Uczestnicy wycieczek (z wyjątkiem osób zamożnych) otrzymywać będą z funduszów państwowych zwrot kosztów przejazdu (w/g norm dla klasy 4-ej pociągów zwykłych, autobusami itd.). Dla osiągnięcia zmniejszenia kosztów tych—będą podjęte starania celem uzyskania zniżek i ulg przejazdowych. Żadnemu z subwencjonowanych uczestników nie przysługuje prawo powtórnego korzystania z wycieczki na warunkach ulgowych — w okresie najbliższego trzechlecia. Uczestnicy wycieczek na wystawę do Poznania mogą ew. otrzymać częściowo bezpłatne utrzymanie (obiad) w okresie pobytu swego w Poznaniu — w zależności od wyniku porozumienia z Zarządem Wystawy. Liczba osób, korzystających z bezpłatnego przejazdu wynosić będzie na powiat 20. Niezależnie od tego na każdych 2-ch uczestników, którym wydział powiatowy ponad oznaczoną liczbę „20" zapewni bezpłatny przejazd — Ministerstwo Rolnictwa dodatkowo przyzna prawo do takiegoż przejazdu i uczestnikowi. W ten sposób ogólna liczba subwencjowanych przez Ministerstwo uczestników może wynosić na powiat 40. Powiatowe komisje rolne winny tak organizować wycieczki, aby istniała uzasadniona podstawa do udzielania przez Ministerstwo subwencji pełnej liczbie 40 uczestników na powiat.

Przy kosztach przeciętnych przejazdu na uczestnika 40 zł., ogólna snma subwencji na wycieczki (w pierwszym roku) wyniesie:

7.500 uczestników á 40 zł. — 300.000 zł.
częściowe ich utrzymanie — 20.000 zł.

Czas trwania wycieczek. Czas trwania wycieczki, łącznie z przejazdami, nie powinien przekraczać dni 8. Przy obliczaniu niezbędnego na wycieczkę czasu należy powodować się zasadą: oglądać raczej mniej, lecz dokładnie.

Skład i kierownictwo wycieczek. Wycieczki przeznaczone są dla właścicieli średnich gospodarstw włościańskich (3 — 20 ha). Wyboru należy dokonywać z pośród gospodarzy świadomych potrzeby uzupełnienia i pogłębienia posiadanych wiadomości rolniczych, kierując się zasadą: mniej uczestników z różnych wsi, natomiast większa ich liczba z jednej i tej samej wsi (od 5 do 10). Przy wyborze winna być zachowana następująca kolejność:

a) nagrodzeni na wszelkiego rodzaju konkursach rolniczych (udział w projektowanych wycieczkach nie wpływa w żadnym stopniu ograniczająco na prawa do nagrody, przyznanej na konkursie w formie wycieczki);

b) uczestnicy konkursów rolniczych;

c) członkowie wydziałów powiatowych;

d) osoby, biorące czynny udział w życiu gospodarczem wsi (członkowie zarządu kółek rolniczych, spółdzielni i t. p.);

e) absolwenci szkół rolniczych;

f) wybitni gospodarze i przodownicy wsi, tudzież członkowie organizacyj rolniczych.

Zasada powyższa nie dotyczy kierownictwa wycieczek, które w pierwszej mierze powierzane będzie nauczycielom szkół rolniczych, a następnie instruktorom rolnym. Do pomocy kierownikom mogą być przydzielani nauczyciele szkół powszechnych.

Sprawozdania z wycieczek. Sprawozdania z wycieczek winny być składane Ministerstwu Rolnictwa za pośrednictwem urzędu wojewódzkiego najdalej w dni 14 po ich zakończeniu.

Dane, dotyczące powiatów, objętych siecią wycieczkową. Całokształt spraw, związanych z ułożeniem planu i organizacją wycieczek, wymaga posiadania przez Ministerstwo odpowiednich danych odnośnie powiatów, objętych siecią wycieczkową. W celu zebrania danych tych, zostanie wysłany do centralnych organizacyj rolniczych załączony kwestjonarjusz

z obowiązkiem wypełnienia go i zwrotu do dnia 25 stycznia 1929 roku.

Uwagi końcowe. Powyższe zasady dotyczą ogólno-roln. wycieczek dla gospodarzy. Wycieczki specjalne (hodowlane, spółdzielcze, pokazowo-konkursowe i t. p.) mogą być podejmowane w wyjątkowych wypadkach li tylko za zgodą Ministerstwa Rolnictwa.

Wycieczki dla gospodyń wiejskich będą przedmiotem oddzielnych rozważań.

Kwestjonarjusz.

1. Charakterystyka ogólna powiatu pod względem rozwoju stosunków rolniczych i uspołecznienia wsi.

2. Charakterystyczne typy gleb i użytków rolnych w powiecie.

3. Wykaz wsi w powiecie, w których konkursy rolnicze zostały przeprowadzone z dobrym wynikiem i wogóle stojących na wyższym poziomie uspołecznienia. W czem się uspołecznienie przejawia.

4. Wykaz i dokładny opis poszczególnych gospodarstw włościańskich, zasługujących na zwiedzenie:

a) dokładny adres miejscowości,

b) nazwisko gospodarza,

c) obszar gospodarstwa,

d) warunki komunikacyjne,

e) dokładny opis cech, wyróżniających gospodarstwo.

5. Wykaz tych gospodarzy w powiecie którzy swą działalnością wybitnie przyczyniają się do podniesienia stosunków gospodarczych na wsi.

6. Wykaz tych spółdzielni oraz instytucyj kulturalnych (domy ludowe, na terenie powiatu, które nadawałyby się jako pokazowe dla wycieczek rolniczych.

7. Co jest godnego poznania na terenie powiatu poza zagadnieniami rolniczemi,

146

Wykaz zaraźliwych chorób zwierzęcych panujących na terenie Województwa Lubelskiego w okresie od 16 do 31 marca 1929 roku.

L. 108/RW.

Powiat	Gmina	Miejscowość
	Nosacizna.	
Biłgoraj	Aleksandrów	w. Aleksandrów
,,	Tarnogród	os. Tarnogród
Chełm	Krzywiczki	kol. Serebryszcze
Zamość	Suchowola	w. Szewnia
,,	Wysokie	w. Sitaniec
,,	Mokre	w. Płoskie
,,	Stary Zamość	w. Dąbrowice
	Świerzb u koni.	
Lubartów	Kamionka	os. Kamionka
,,	Niemce	w. Niemce
,,	Łucka	w. Brzeziny
	Wąglik.	
Hrubieszów	Mircze	kol. Łasków
	Zaraza dziczyzny i bydła rogatego.	
Biłgoraj	Kocudza	w. Korchów Mały
Hrubieszów	Małodjatycze	fol. Dobromierzyce
Siedlce	Żeliszew	w. Kobuk
	Wścieklizna.	
Biłgoraj	Aleksandrów	w. Pustkowie-Kistków
,,	Potok Górny	w. Potok Górny
,,	Krzywiczki	w. Zawadówka
Chełm		m. Chełm
Garwolin	Wola Rębk.	os. Władysławów
,,	Górzno	w. Unin
,,	Łaskarzew	w. Dąbrowa
,,	Maciejowice	w. Oblin
Janów	Brzozówka	w. Blinów
,,	Brzozówka	m. Janów Lubelski
m. Lublin		
Łuków	Łuków	w. Poważe
,,	Łysobyki	w. Krępa
,,		m. Łuków
Puławy		m. Puławy
Radzyń	Biała	w. Bedlno
Siedlce	Skórzec	k. Roskosz, w. Zelków
,,	Skupie	os. Mokobody
Tomaszów	Tarnawatka	w. Tarnawatka
Włodawa	Wola Weresz.	w. Zastawie
,,	Wołoskowola	os. Sosnowica
,,	Dębowa Kłod.	w. Białka
	Pomór i zaraza świń.	
Biłgoraj	Kocudza	fol. Celinki
Biała	Sidorki	w. Sielczyk
Krasnystaw	Krasnystaw	fol. Starostwo
Konstantynów	Zakanale	fol. Konstantynów
Lublin	Piaski	fol. Kębłów
Łuków	Białogrzegi	fol. Kock
,,	Stanin	w. Stanin
,,	Mysłów	fol. Wilczyska
Puławy	Opole	fol. i wieś Skoków
,,	Godów	fol. Komaszyce
,,	Kurów	os. Kurów
Radzyń	Jabłoń	w. Jabłoń
Węgrów	Ruchna	fol. Ruchna
Włodawa	Wisznica	w. Horodyszcze
Zamość	Skierbieszów	fol. Ewusin

Lublin, dnia 13 kwietnia 1929 roku.

Za Wojewodę Lubelskiego

(—) Pomianowski

Naczelnik Wydziału.

II.
Obwieszczenia urzędowe.

147.

Obwieszczenie Wojewody Lubelskiego o rozszerzeniu granic miasta Parczewa w powiecie Włodawskim.

L. 1619/Sm.

W Dzienniku Ustaw Nr. 20 poz. 185 ogłoszone zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16.III bieżącego roku o wyłączeniu:

a) z gminy wiejskiej Dębowa Kłoda w powiecie Włodawskim wsi Sowino o obszarze 300 ha. 7073 m^2.

b) z gminy wiejskiej Tyśmienica w tymże powiecie miejscowości: Królewski Dwór o obszarze 303 ha. 9241 m^2. Siedliki o obszarze 28 ha. 1767 m^2. Górne o obszarze 14 ha. 5915 m^2. Szyłki o obszarze 3 ha. 4520 m^2, Kokwy z osadą młyńską tejże nazwy o obszarze 35 ha. 6936 m^2.

c) z gminy wiejskiej Milanów w powiecie radzyńskim: gruntów byłego folwarku Bicile o obszarze 121 ha. 4922 m^2, części gruntów wsi Wierzbówka tak zwanego Zastawia o obszarze 99 ha 531 m^2 i włączeniu powyższych miejscowości i gruntów do obszaru miasta Parczewa.

Tak rozszerzone miasto Parczew graniczyć będzie:

a) od północy z lasami folwarku Milanów, gruntami folwarków Wierzbówka, Mogiłki, Jasionka Ruska, wsi: Kostry, Żaniówka, należącemi do gminy wiejskiej Milanów w powiecie radzyńskim;

b) od wschodu z gruntami wsi Przewłoka, kolonji Marjampól w gminie wiejskiej Marjampol, powiecie radzyńskim;

c) od południa z gruntami: wsi Selitnie, Żmiorki, Stępów, Borki, Makoszka, lasem państwowym Makoszka, w gminie wiejskiej Dębowa Kłoda, wsi Siedliki w gminie wiejskiej Tyśmiennica, powiecie włodawskim;

d) od wschodu z gruntami: wsi Laski w gminie wiejskiej Tyśmienica, powiecie włodawskim, wsi Brudno, Glinny Stok w gminie wiejskiej Suchowola, wsi Cichostów w gminie wiejskiej Milanów, powiecie radzyńskim.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 roku.

Lublin, dnia 13 kwietnia 1929 roku.

Naczelnik Wydziału Samorządowego
w/z (—) *Filipiński.*

148.

Obwieszczenie Wojewody Lubelskiego o zmianie granic powiatów hrubieszowskiego i zamojskiego.

L. 1618/Sm.

W Dzienniku Ustaw № 20 poz. 188 ogłoszone zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27.III b. r. o wyłączeniu z gminy Grabowiec w powiecie hrubieszowskim wsi Wysokie i włączeniu do gminy Skierbieszów w powiecie zamojskim.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1.IV b. r.

Lublin, dn. 13 kwietnia 1929 r.

Naczelnik Wydziału Samorządowego
w/z (—) *Filipiński.*

149.

Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Zamościu w sprawie Statutu o komunalnym podatku od przedmiotów zbytku.

Wydział Powiatowy Sejmiku Zamojskiego podaje do wiadomości, że Pan Wojewoda Lubelski reskryptem z dnia 11 kwietnia 1929 r. L. 1238/Sm. zatwierdził uchwalony przez Sejmik Zamojski w dniu 31 stycznia 1929 r.

„Statut o komunalnym podatku od przedmiotów zbytku" w brzmieniu następującem:

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 pkt. 3 ustawy z dn. 11.VIII.1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. № 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego powiatu Zamojskiego podatek od posiadania przedmiotów zbytku:

Art. 1. Przedmiot opodatkowania stanowią: samochody osobowe, motocykle, karety, powozy, wolanty i t. p. broń myśliwska (dubeltówki i sztućce) należące do mieszkańców gmin wiejskich powiatu Zamojskiego.

Art. 2. Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze wymienionych przedmiotów w p. 1.

Art. 3. Od opodatkowania wolne są przedmioty zbytku, wymienione w art. 1 które znajdują się w posiadaniu władz państwowych lub samorządowych przedstawicieli państw obcych, oraz osób przejezdnych, przebywających w obrębie powiatu nie dłużej niż cztery tygodnie.

Art. 4. Podatek wynosi rocznie:

a) od	samochodu osobowego	zł. 120
b) „	motocyklu	„ 20
c) „	karety	„ 60
d) „	powozu	„ 40
e) „	wolantu	„ 30
f) „	dubeltówki i sztućca	„ 15.

Art. 5. Podatek jest płatny jednorazowo za cały rok.

Art. 6. Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych o liczbie przedmiotów, podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

Art. 7. Celem kontroli podatku może Wydział Powiatowy żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu posiadających przedmioty podlegające opodatkowaniu.

Art. 8. Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg względnie zupełnego zwolnienia przedmiotów od opodatkowania.

Art. 9. Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Wydziału Powiatowego listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania, przypadających kwot podatkowych, oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatków i środków prawnych.

Art. 10. Odwołania podlegają przepisom art. 48 ustawy z dn. 11.VIII.1923 r. (Dz. Ust. № 94 poz. 747).

Art. 11. Niewpłacenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według ustawy z dnia 31.VII.1924 r. (Dz. Ust. № 73

poz. 721) i odsetek za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie w myśl Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.V.1927 r. (Dz. Ust. № 46 poz. 401).

Art. 12. Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345.9 zł. o ile nie będą mieć zastosowania art. 62—66 ustawy z dnia 11.VIII.1923 r. (Dz. Ust. № 94 poz. 747).

Art. 13. Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

Art. 14. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władze Nadzorcze i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim względnie w tygodniku „Ziemia Zamojska“.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) *Pryziński.*

Sekretarz (—) *Bajankiewicz.*

150.

Orzeczenia Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie zatwierdzenia zajęcia czasopism: „Głos Lubelski“ № 96 i 99 i „Samopomoc Chłopska” № 15.

Z. K. 858/29 Odpis

Na posiedzeniu gospodarczem I wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dnia 15 kwietnia 1929 r. zapadła decyzja: rozpatrzywszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego przy Sądzie Okręgowym w Lublinie z dnia 11 kwietnia 1929 r. za Nr. 1733/29 o zatwierdzenie zajęcia czasopisma „Głos Lubelski“ z dnia 10 kwietnia 1929 r. dokonane przez Starostę Powiatowego w Lublinie i dopatrując się w zamieszczeniu niewłaściwego tytułu do artykułu Marszałka Piłsudskiego, oraz w zamieszczonych wiadomościach p. t. „Stronnictwo Narodowe wobec oświadczenia p. Piłsudskiego“ cech przestępstwa z art. 1 ust. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r, (Dz. Ust. N. 1 z 1928 r. poz. 2) Sąd Okręgowy na mocy art. 33, 76 i 77 ustawy o prawie prasowem **stanowi:** zarządzone przez Starostę Powiatowego w Lublinie zajęcie czasopisma „Głos Lubelski“ z dnia 10 kwietnia 1929 r. N. 96 zatwierdzić; odpisy decyzji niniejszej przesłać Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Lublinie i Starości Lubelskiemu, oraz doręczyć redaktorowi czasopisma „Głos Lubelski“ Stefanowi Borowskiemu i wydawcy Sp. z O. O. w Lublinie „Głos Lubelski“, odpisy orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w Sądzie oraz ogłosić w pismach „Lubelski Dziennik Wojewódzki“ i „Głos Lubelski“.

Przewodniczący Wiceprezes (—) T. Warzycki.
Sędziowie: (—) J. Lachowicz. (—) Grebarow.
Prokurator: (—) Markowski.
St. Sekretarz: (—) Gwardak.
Za zgodność świadczy
St. Sekretarz (—) *Gwardak.*

Z. K. 872/29. Odpis.

Na posiedzeniu gospodarczym I wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dn. 16 kwietnia 1929 r. zapadła decyzja: rozpatrzywszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego z dnia 15 kwietnia 1929 roku za Nr. Dz. 1792/29 r. o zatwierdzenie zajęcie czasopisma „Głos Lubelski” dokonanego przez Starostę Powiatowego w Lublinie, i dopatrując się w wiadomościach umieszczonych w tymże czasopiśmie z dnia 13 kwietnia 1929 r. p. t. „16.000.000.000 (16 miliardów złotych) za podtrzymanie legendy (cech przestępstwa, przewidzianego w art. 1 Ust. 3 Rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 roku (Dz. Ust. z 1928 r. Nr. 1 poz. 2), na mocy art. 33, 76 i 77 Ustawy o prawie prasowem **stanowi:** zarządzone przez Starostę Lubelskiego zajęcie czasopisma „Głos Lubelski” z dnia 13 kwietnia 1929 roku N. 99, zatwierdzić; odpisy decyzji niniejszej przesłać Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Lublinie i Staroście Lubelskiemu. oraz doręczyć redaktorowi czasopisma „Głos Lubelski” Stefanowi Borowskiemu i wydawcy Sp. z o. o. „Głos Lubelski” w Lublinie, odpisy orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywieść w sądzie oraz ogłosić w pismach: „Lubelski Dziennik Wojewódzki” i „Głos Lubelski”.

Przewodniczący Prezes Sądu (—) W. Przesmycki.
Sędziowie: (—) J. Lachowicz, (—) H. Jasionowski.
Prokurator (—) Markowski.
St. Sekretarz (—) Gwardak.
Za zgodność świadczy
St. Sekretarz (—) *Gwardak.*

Z. K. 864/29 Odpis.

Na posiedzeniu gospodarczem I Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dnia 15 kwietnia 1929 r. zapadła decyzja: rozpatrzywszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego w Lublinie z dnia 13 kwietnia 1929 r. za N. Dz. 1770/29 o zatwierdzenie zajęcia czasopisma „Samopomoc Chłopska“ z dnia 14 kwietnia 1929 r. N. 15 dokonanego przez Starostę Powiatowego w Lublinie i dopatrując się w artykule p. t. „Po co Sejm“ umieszczonym w tymże czasopiśmie cech przestępstwa z art. 533 kk., Sąd Okręgowy na mocy art. 33, 76 i 77 Ustawy prasowej postanowił: zarządzone przez Starostę w Lublinie zajęcie czasopisma „Samopomoc Chłopska“ z dnia 14 kwietnia 1929 r. zatwierdzić, odpisy decyzji niniejszej przesłać Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Starości Lubelskiemu oraz doręczyć redaktorowi czasopisma „Samopomoc Chłopska“ Adamowi Zalewskiemu i wydawcy Stanisławowi Wójtowiczowi, odpisy orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w Sądzie oraz ogłosić w pismach: „Lubelski Dziennik Wojewódzki“ i „Samopomoc Chłopska“.

Przewodniczący Wiceprezes (—) T. Warzycki.
Sędziowie: (—) J. Lachowicz, (—) Grebarow.
Prokurator (—) Markowski.
St. Sekretarz (—) Gwardak.
Za zgodność świadczy
St. Sekretarz (—) *Gwardak.*

151.

Orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Bełcząc, gm. Czemierniki, wsi Gruszka Zaporska, gm. Sułów, wsi Piaski i wsi Spiczyn.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ustaw R. P. Nr. 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje

do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1928 roku postanowiono: Wdrożyć postępowanie scaleniowe wsi **Bełcząc**, gm. Czemierniki, powiatu Lubartowskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujący następujące grunty:

1) wszystkie grunty ukazowe, zapisane w tabeli likwidacyjnej wsi Bełcząc o obszarze 821.33 ha,

2) wszystkie grunty otrzymane przez osady wsi Bełcząc za zrzeczenie się praw służebności o obszarze 253.89 ha, ogółem 1075.22 ha.

Od orzeczenia niniejszego stronom interesowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 cyt. ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi.

Wobec nieskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R.P. 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 20 sierpnia 1928 roku postanowiono: wniosek gospodarzy wsi **Piaski** o wdrożenie postępowania scaleniowego, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Garwolinie w dniu 29 stycznia 1927 r. zatwierdzić. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty ukazowe wsi Piaski zapisane w tabeli likwidacyjnej tejże wsi o obsarze 163.1166 ha, 2) wszystkie grunty, otrzymane za zrzeczenie się przysługujących osadom tabelowym tejże wsi praw służbościowych na mocy dobrowolnego układu z dnia 21 lutego 1887 roku o obszarze 78,3204 ha, 3) wszystkie grunty, stanowiące przedmiot księgi wieczystej dóbr ziemskich pod nazwą Kolonja Zagórze o obszarze 69,7793 ha, 4) część gruntów stanowiących przedmiot księgi wieczystej dóbr ziemskich pod nazwą „Łąki" o obszarze 11,1974 ha uregulowanych w dziale II wykazu hipotecznego na rzecz Michała s. Jana Nasierowskiego, znajdującą się w posiadaniu Jana i Onufrego Chmielaków 2.7993 ha, Józefa Jaskólskiego 2.7993 ha, Chmielaka Tomasza 1.3996 ha, Chmielaka Franciszka 1.3996 ha, Michalaka Andrzeja 1.3996 ha, Chmielak Anny 0.6998 ha i Chmielaka Jana s. Antoniego 0.6998 ha. 5) grunty ukazowe części osad, zapisanych w akcie nadawczym wsi Górzno, część poproboszczowska pod NN. 1, 2 i 3 o obszarze 3.3592 ha

Ogółem 325.7729 ha.

Od orzeczenia niniejszego stronom interesowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzecie go po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia przez sołtysa w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Powyższe orzeczenie, jako utrzymane w mocy orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 28 grudnia 1928 roku N. 190 stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. № 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 5 maja 1928 roku postanowiono: I. Wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze gruntów **wsi Gruszka Zaporska** gm. Sułów, pow. zamojskiego. II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) grunty, wykazane w tabeli likwidacyjnej wsi Gruszka Zaporska o obszarze 345.10 ha 2) grunty otrzymane za zrzeczenie się służebności na podstawie wpisu dodatkowego do tabeli likwidacyjnej wsi Gruszka Zaporska o obszarze 52.62 ha (las ten i grunt o obszarze 4.35 ha 1/4 cz. z № 21—21/27 scaleniu nie ulegnie), 3) część gruntów, uregulowanych w księdze wieczystej p. n. „Dobra Ziemskie Ordynacja Zamojska" o ogólnym obszarze 41.22 ha, należących do jawnych z wykazu hipotecznego: 1) Franciszka Brześciańskiego s. Piotra 6 mg. 250 pr. (3.82 ha), 2) Jakóba s. Michała i Agnieszki z Krzowskich córki Michała małżonków Kazoród—4 mrg. 273 pr. (2.74 ha), 3) Pawła Polskiego (k. 24) 1 mrg. (5599 mtr. kw.), 4) Pawła Kondtara s. Jana 7 mrg. 277 pr. (4.43 ha), 5) Franciszka s. Andrzeja i Katarzyny ze Zwolaków, córki Jana małżonków Stępnik 9 mrg. 241 pr. (5.48 ha), 6) Michała Błaszczaka s. Józefa 9 mrg. 241 pr. (5.48 ha), 8) Pawła Antończuka s. Tomasza 4 mrg. 8 pr. (2.25 ha), 9) Marjanny z Matyjaszków Jachymek córki Jana 19 mrg. 299 pr. (11.19 ha): 4) część gruntów uregulowanych w księdze wieczystej p. n. „Dobra Ziemskie Ordynacja Zamojska" na imię Maurycego Ignacego Teodora Klemensa Ordynała Zamojskiego o obszarze 30.50 ha (grunty te włączono celem zniesienia enklaw i do wyprostowania granic). Ogółem obszaru 469.44 ha.

Od orzeczenia niniejszego stronom interesowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni 14, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia przez sołtysa w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Powyższe orzeczenie, jako utrzymane w mocy orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 20 grudnia 1928 r. № 127 stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 1927 r. poz. 833 Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1928 roku postanowiono: Wdrożyć postępowanie scaleniowe we **wsi Spiczyn,** gminy Spiczyn, pow lubartowskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujący następujące grunty:

1) wszystkie grunty ukazowe wsi Spiczyn o obsz. 338 ha 7616 mtr. kw.

2) wszystkie grunty zaserwitutowe wsi Spiczyn o obsz. 139 ha 7384 mtr. kw.

3) grunty uregulowane w księdze wieczystej dóbr „Kolonja Zawieprzyce Nr. 1" na imię Jana Włodarczyka 1 ha 7505 mtr. kw., Macieja Włodarczyka 3 ha 6559 mtr. kw. i Franciszka Brońskiego syna Józefa 3863 mtr. kw. razem obsz. 5 ha 7927 mtr. kw. Ogółem 484 ha 2927 mtr. kw.

Od orzeczenia niniejszego stronom interesowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniej-

szego orzeczenia trybem art. 51 cyt. ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi.

Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

III.

Komunikaty i wydawnictwa zalecane.

152.

Zalecenie wydawnictwa p. t. „Kartoteka w biurowości władz i urzędów państwowych i samorządowych. Uproszczenie i usprawnienie kancelarji", opracowanego przez Antoniego Robaczewskiego, Naczelnika Wydziału Ogólnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Wyszła z druku książka p. t. „Kartoteka w biurowości władz i urzędów państwowych i samorządowych. Uproszczenie i usprawnienie kancelarji", opracowana przez Antoniego Robaczewskiego, Naczelnika Wydziału Ogólnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Książka jest zalecona przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (pismo okólne z dnia 15/1 1929 r. N. OJ. 138/1), jako pożyteczna w każdym urzędzie administracyjnym i samorządowym, zarówno dla urzędników na stanowiskach kierowniczych, których wprowadza w zagadnienia, dotyczące organizacji biurowości, jak i dla urzędników kancelaryjnych, dla których może służyć jako podręcznik insrukcyjny.

Książka ta omawia systemy biurowości stosowane obecnie w polskich urzędach państwowych, podaje sposoby sprawdzenia wydajności pracy urzędników kancelaryjnych oraz przedstawia nowy uproszczony sposób prowadzenia biurowości, polegający na zastosowaniu kartoteki.

Cena książki wraz z kosztami przesyłki pocztowej za 1 egz. bez oprawy wynosi 3 zł. 50 gr., w razie nabycia więcej jak 5 egz. — za 1 egz. 3 zł.

Książkę wysyła się po zapłaceniu należności do P. K. O. na konto Nr. 45.439.

153.

Komunikat w sprawie działalności Związku Teatrów Ludowych.

Od roku 1918-go istnieje w Warszawie Związek Teatrów Ludowych — ulica Tamka, 1, którego celem jest jaknajszersza pomoc zespołom teatralnym wsi i miasteczek. Kultura artystyczna ludu zmierza do jaknajwiększej samodzielczości, a szczególniej praca teatralna jest w ośrodkach, odległych od dużych miast głównie na wsi — jednym z większych czynników kulturalnych.

W pracy tej jest niezbędna szersza inicjatywa i fachowa pomoc zarówno w sprawach artystycznych, jak i technicznej sprawności organizowania przedstawień widowisk, obchodów i t. d. Pomoc tę w stosunku do każdego przejawu pracy teatralnej na wsi, czy w miasteczku—podejmuje Związek Teatrów Ludowych, który postawił sobie za zadanie:

1) ująć w ramy organizacyjne cały ludowy ruch teatralny w Polsce,

2) pobudzić szerokie masy do wyrażenia za pomocą samorodnego Teatru Ludowego swej własnej, odrębnej kultury,

3) szerzyć wiadomości fachowe z zakresu teatru,

4) udzielać zespołom wszelkich pomocy w prowadzeniu pracy teatralnej. Związek Teatrów Ludowych wydaje własne pismo pod nazwą „Teatr Ludowy", które wychodzi co miesiąc i zawiera cały szereg artykułów o pracy teatralnej w zespołach wsi i miasteczek. Każdy miłośnik teatru winien „Teatr Ludowy" zaprenumerować, gdyż znajdzie tam niejednokrotnie rozwiązanie szeregu wątpliwych dla siebie kwestji.

Związek Teatrów Ludowych prowadzi własną wypożyczalnię kostjumów. Skład szatni Związku Teatrów Ludowych jest bogaty—kostjumy są nowe i artystycznie pomyślone.

Związek Teatrów Ludowych prowadzi obszerny Dział Wydawniczy. Na składzie: utwory dramatyczne z życia ludu, utwory o treści patrjotycznej (obchody, rocznice), religijnej. Oprócz tego Związek Teatrów Ludowych wydał cały szereg wydawnictw teatralnych naprzykład „Budowa i urządzenie sceny", „O charakteryzacji", „Malowanie dekoracji", „Ubiory teatralne", „Wybór sztuk do grania", „Przewodnik dla teatrów amatorskich", „Pieśni i chóry ludowe", „Żywe słowo i przykłady inscenizacji pieśni i wierszy", „Teatr w szkole i w domu ludowym".

Wszelkich pomocy i informacyj udziela Związek Teatrów Ludowych **bezpłatnie**. Kostjumy, wydawnictwa wysyła pocztą, za zaliczeniem pocztowem.

Siedziba Związku Teatrów Ludowych: Warszawa—Tamka, 1 — tel. 236-40.

C. OGŁOSZENIA.

Ogłoszenie Sądu Okręgowego w Lublinie o rejestracji Firmy „Zjednoczony Bank Spółdzielczy w Chełmie".

Co Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie Nr. 588, wciągnięto dnia 27 marca 1929 roku: Firmę „Zjednoczony Bank Spółdzielczy w Chełmie Spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną". Siedzibą Spółdzielni jest miasto Chełm. Woj. Lubelskiego. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do dziesięciokrotnej wysokości w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Celem Spółdzielni jest podniesienia stanu gospodarczego i ekonomicznego swych członków. Spółdzielnia zajmuje się: a) udzielaniem członkom wszelkiego rodzaju pożyczek, b) przyjmowaniem wkładów oszczędnościowych i lokatą kapitałów, c) udzielaniem swym członkom kredytów na budowę nowych, oraz konserwację starych budynków z funduszów, uzyskiwanych w bankach państwowych, prywatnych i innych źródeł, d) załatwianiem innych czynności, wchodzących w zakres obrotów pięniężnych. Udział wynosi 100 złotych i winien być wpłacony bądź przy przystąpieniu do Spółdzielni jednorazowo lub w 2-ch ratach w ciągu roku po przystąpieniu. Zarząd stanowią: Szczęsny Białkowski, Gustaw Dekert, Juljan Goldfeld, Dawid Sobel, Maks Sokulerl, Teodor Zipser; zastępcami są: Anszel Biderman i Marceli

Koper, wszyscy zam. w Chełmie. Czas trwania Spółdzielni nie jest ograniczony. Rok obrachunkowy poczyna się od 1 stycznia. Ogłoszenia będą umieszczane w czasopiśmie „Lubelski Dziennik Wojewódzki". Zarząd składa się z 6-ciu członków 2-ch zastępców, dwaj z nich podpisują zobowiązania spółdzielni, pod stemplem firmy, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań, i listów, wysyłanych w imieniu Spółdzielni. Uchwały Zarządu w sprawach nabywania, zbywania lub obciążania nieruchomości, zaciągania przez Spółdzielnię pożyczek i lokowaniu zbywających funduszów, wymagają zatwierdzenia Rady Nadczorczej. Likwidację przeprowadza się podług przepisów ustawy o spółdzielniach.

2) Ogłoszenie Państw, Komisji egzaminacyjnej we Lwowie w sprawie egzaminów wiosennych na mierniczych przysięgłych.

L. 173/29.

Przepisane na mocy art. 4 ustawy o mierniczych przysięgłych z 15/VII.1925 r. Dz. P.P. № 97 poz. 682 egzaminy kandydatów praktykujących na obszarze Województw: Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego odbędą się w terminie wiosennym 1929 r. w dniach: 20/IV, 25/IV, 27/IV, od 4/V do 11/V, 16/V i 18/V 1929 r. w lokalu Katedry Goedezji I Politechniki Lwowskiej.

Lwów, 12 kwietnia 1929 r.

Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej
(—) **Inż. Hillbricht.**

3) Konkurs na stanowisko kustosza Muzeum Lubelskiego.

L. 45

Komitet Muzeum Lubelskiego ogłasza konkurs na stanowisko kustosza Muzeum. Warunki i termin objęcia posady do omówienia. Oferty składać: Lublin, ul. Narutowicza 4 Muzeum Lubelskie.

Sekretarz: (—) **Janusz Swieży**
Przewodniczący Komitetu: (—) **Stanisław Dylewski.**

4) Konkurs na stanowisko sekretarza Sejmiku w Wydziale Powiatowym w Garwolinie.

Wydział Powiatowy w Garwolinie ogłasza konkurs na stanowisko sekretarza Sejmiku.

Kandydaci, którzy zechcą się ubiegać o wymienione stanowisko winni dołączyć do podania:

a) życiorys łącznie z szczegółowym przebiegiem pracy,
b) świadectwo ukończenia szkoły średniej i dowód ukończenia Studjów Prawniczych lub Studjum Administracji Komunalnej,
c) dowód conajmniej 3-letniej pracy samorządowej,
d) dowód obywatelstwa polskiego,
e) metrykę urodzenia (reflektanci z przekroczonym 45 rokiem życia nie będą brani pod uwagę).

Uposażenie według VII st. sł. pracowników państwowych oraz 15% dodatek komunalny.

Termin składania podań do 10 maja r. b.

Posada do objęcia od 15 maja r. b.

5) Konkurs na stanowisko Naczelnego Lekarza Szpitala w Białej Podl.

L. 1630.

Po raz trzeci.

Wydział Powiatowy Sejmiku Podlaskiego ogłasza konkurs na stanowisko Naczelnego Lekarza Szpitala św. Karola Boromeusza w Białej Podlaskiej.

Do stanowiska tego są przywiązane pobory według VI kat. płac urzędników państwowych i 15% dodatku komunalnego oraz mieszkanie.

Od kandydatów wymagane są następujące warunki:
1) Obywatelstwo polskie.
2) Ukończone studja zawodowe. Prócz tego na stanowisko kierownika Szpitala wymagana jest conajmniej 5-cio letnia praktyka szpitalna, wybitna znajomość chirurgji, położnictwa oraz ginekologji.
3) Nieprzekraczalny wiek 45 lat.
4) Pozwolenie na wykonywanie praktyki lekarskiej.
5) Swiadectwo zdrowia.
6) Zyciorys własnoręcznie napisany, resztę warunków do omówienia na miejscu.

Oferty składać w biurze Wydziału Powiatowego do dnia 1 maja b. r.

Posada do objęcia od dnia 15 maja 1929 r.

Nieuwzględnione oferty pozostają bez odpowiedzi.

Biała Podlaska, dn. 26 marca 1929 r.

P.O. Naczelnego Lekarza
(—) **Dr. Feliks Dragan.**

Przewodniczący Wydziału
Starosta
(—) **Ignacy Bobek.**

6) Konkurs na posadę technika drogowego.

L. 1346.

Po raz trzeci.

Wydział Powiatowy Sejmiku powiatu sokołowskiego ogłasza konkurs na posadę technika drogowego z uposażeniem w zależności od kwalifikacji według IX—VIII stopnia płac urzędników państwowych z 15% dodatkiem komunalnym z zastrzeżeniem 3-miesięcznej próby.

Warunki:
1. Obywatelstwo polskie.
2. Przynajmniej 2-wu letnia praktyka z konserwacji dróg gruntowych i budowy dróg bitych i ulepszonych sposobem amerykańskim.
3. Studja średnie techniczne.

Podania z własnoręcznie napisanym życiorysem wraz z odpisami świadectw należy nadsyłać do Przewodniczącego Wydziału Powiatowego w Sokołowie do dnia 20 kwietnia 1929 roku.

Posada do objęcia od 1 maja r. b.

Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta (—) **Chyliński.**

7) Licytacje majątków ruchomych i nieruchomych.

L. 539

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach na powiat Sokołowski na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 16 maja 1929 r. o godz. 10 z rana w Sokołowie przy Urzędzie Magistratu odbędzie się sprzedaż przez licytację majątku ruchomego należącego do **Fiszera Hersza** ocenionego na sumę tysiąc dziewięćset trzydzieści (1930) złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołow, dnia 16 kwietnia 1929 r.

Komornik (—) **Olędzki.**

№ 804.

Komornik Sądu Grodzkiego w Międzyrzecu na powiat Radzyński, Dominik Wieliczko, mający kancelarję w Międzyrzecu k. Łukowa przy ul. Warszawskiej Nr. 61, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 15-go maja 1929 r. od godziny 10 zrana we wsi **Tekanówka**, gm. Biała pow. Radzyńskiego odbędzie się licytacja ruchomości należących do **Badziaka Andrzeja,** składających się z domu mieszkalnego do rozbioru oszacowanych na 2.000 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień i na miejscu licytacji.

Międzyrzec k. Łukowa, dnia 16 kwietnia 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Wieliczko.**

L. 268

Komornik Sądu Grodzkiego w Międzyrzecu na powiat Radzyński, Dominik Wieliczko, mający kancelarję w Międzyrzecu k. Łukowa przy ul. Warszawskiej Nr. 61, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 15 maja 1929 r. od godziny 10 zrana **Tekanówka**, gm. Biała odbędzie się licytacja ruchomości należących do **Janczaka Ludwika** składa-

jących się z domu mieszkalnego do rozbioru oszacowanych na 2.000 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień i na miejscu licytacji.

Międzyrzec k. Łukowa dnia 16 kwietnia 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Wieliczko.**

№ 271|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie 1o3o art. post. cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 15 maja 1929 r. od godz. 1o zrana w folw. Paplinie, gm. Starawieś, pow. Węgrowskiego odbywać się bęezie licytacja ruchomości do **Jana Cieleckiego** należących, składających się z trojga koni oszacowanych na 36oo złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzane być może w dzień licytacji.

Węgrów, 17 kwietnia 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

№ 214 i 215|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie 1030 art. Postęp. cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 18 maja 1929 r. o godz. 10 z rana w fol. Sucha, gm. Grębków, pow. Węgrowskiego odbywać się będzie licytacja ruchomości do **Nowakowskiego Leopolda** należących, składających się z 12-tu jałówek oszacowanych na 4200 złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, 25 marca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

№ 564|28 r.

Komornik przy Sądzie Grodzkim w Garwolinie na zasadzie 1030 art. U. P. C. podaje do wiadomości publicznej, że 16 maja 1929 r. o godzinie 10-ej zrana w majątku Głosków gm. Górzno odbędzie się licytacja ruchomości należących do **Afanasjewa Bazylego** składających się z 46000 dren półtorówek, dwójek i trójek oszacowanych na 3273 zł. 40 gr. Dreny mogą być sprzedane niżej szacunku.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dniu licytacji.

Garwolin, dnia 16|IV. 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Szukuć.**

№ 914|28 r.

Komornik przy Sądzie Grodzkim w Garwolinie na zasadzie 1030 art U. P. C. podaje do wiadomości publicznej, że 16 maja 1929 r. o godzinie 10-ej zrana w majątku Głosków gm. Górzno odbędzie się licytacja ruchomości należących do **Afanasjewa Bazylego** składających się ze 100,000 dren półtorówek, dwójek i trójek oszacowanych po cenie za tysiąc złotych półtorówki 58 zł. 80 gr., dwójki po 88 zł. 20 gr. i trójki po 186 zł. 40 gr. Dreny mogą być sprzedane niżej szacunku.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dniu licytacji.

Garwolin, dnia 16|II. 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Szukuć.**

№ 948|28 r.

Komornik przy Sądzie Grodzkim w Garwolinie na zasadzie 1030 art. U. P. C. podaje do wiadomości publicznej że 16 maja 1929 r. o godzinie 10-ej z rana w majątku Głusków gm. Górzno odbędzie się licytacja ruchomości należących do **Afanasjewa Bazylego** składających się z mebli, pianina oraz żywego i martwego inwentarza oszacowanych na 3776 zł. Powyższe ruchomości mogą być sprzedane niżej szacunku.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dniu licytacji.

Garwolin, dnia 16|IV. 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Szukuć.**

8) Zezwolenie na uruchomienie komunikacyj samochodowych.

L. 25457.

Lubelski Urząd Wojewódzki (O. D. R. P.) wydał pozwolenie Nr. 177 z dnia 1/XI 1928 r. **Borensztajnowi Nechumowi**, zamieszkałemu w Lublinie, ul. Archidjakońska 4 na uruchomienia i utrzymywanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Lublin—Lubartów dnia 31 października 1929 r.

Opłata za przejazd.

Skąd — dokąd	Ilość kilom.	Osoby cywilne	Wojsk. i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji
z Lubartowa do Lublina	26	2.60	2.10

Bagaż ręczny do 10 kilogramów bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Wyjeżdża	godzina	Przyjeżdża	godzina
z Lubartowa	9.40	do Lublina	10.40
z Lublina	14.00	do Lubartowa	15.00
z Lubartowa	15.25	do Lublina	16.25
z Lublina	18.30	do Lubartowa	19.30

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kilogramów bagażu ręcznego.

Lublin, dn. 6 kwietnia 1929 r.

Za Starostę Powiatowego (—) **Frańczak.**

Zagubione dokumenty i sprawozdania z kwest.

Starosta Powiatowy w Białej Podlaskiej ogłasza:

Kwesta urządzona przez Stow. Dobroczynne „Gmyłus Chesed" w Białej Podlaskiej w dniu 26|III 1929 r. dała czystego dochodu 117 złotych 32 gr.

Starosta Powiatowy w Janowie Lub. ogłasza:

Zarząd Żydowskiej Soc. Partji Rob. „Poalej Sjon" w Kraśniku urządził w dniu 26 marca publiczną kwestę uliczną na rzecz analfabetów. Zebrano ogółem 45.44 zł.

Towarzystwo Kursów Wieczorowyeh dla robotników w Zaklikowie urządził w dniu 26 marca publiczną kwertę uliczną na rzecz bezrobotnych żydów. Zebrano ogółem 55.o9 zł.

Organizacja Sjonistyczna w Kraśniku urządziła dnia 26 marca 1929 r. w Kraśniku kwestę uliczną na rzecz biednych emigrantów żydów do Palestyny. Zebrano ogółem 8o.84 zł.

Zarząd Organizacji Sjonistycznej w Janowie Lubelskim urządził w dniu 21|II 1929 r. w Janowie Lub. kwestę uliczną na rzecz tegoż Stowarzyszenia. Zebrano ogółem 17.o5 zł.

Stowarzyszenie Robotn. Wychow.-Fizyczn. „Jutrznia" w Janowie Lubelskim urządziło w Janowie Lub. dnia 26|III 1929 r. zamkniętą kwestę uliczną na rzecz tegoż Stowarzyszenia. Zebrano ogółem 23.9o zł.

Zarząd Stowarzyszenia Zydowskiego „Kultura" w Janowie Lubelskim urządził w dniu 21 lntego 1929 r. kwestę uliczną na rzecz tegoż Stowarzyszenia. Zebrano ogółem 18.76 zł.

Zarząd Organizacji Ceire-Cyjon w Janowie Lubelskim urządził w dniu 17|I 1929 r. w Janowie Lub. kwestę uliczna na rzecz organizacji Hechaluc Pioner. Zebrano ogółem 2o.72 zł.

Zarząd Organizacji Sjonistycznej w Kraśniku urządził w dniu 27 stycznia 1929 r. w Kraśniku kwestę uliczną na rzecz biednych emigrantów żydów do Palestyny. Zebrano ogółem 21 zł. 39 groszy.

Z kwesty urządzonej przez Zw. Mł. Polskiej w Tarnogórze uzyskano 9o zł. 17 gr. czystego zysku na rzecz orkiestry tegoż Stowarzyszenia.

Z kwesty urządzonej w Lublinie w dn. 2|IV-29 r. na rzecz Tow. „Tomchaj-Nojtlim" ściągnięto czystego zysku 172 zł. 97 gr. Zarząd.

Starosta Powiatowy w Janowie Podl. ogłasza:

Po raz drugi.
Zabicki Franciszek zam. we wsi Grzybów, gm. Sarnaki, pow. Konstantynów, dnia 9 lutego 1927 na drodze z Grzybowa do Chlebczyn zagubił dowód osobisty z fotografją wydany przez Starostwo Konstantynów, oraz książeczkę wkładową z rosyjskiej Kasy Oszczędnościowej Sarnackiej, wkład był 190 rb. rosyjskich.

Starosta Powiatowy w Krasnymstawie ogłasza:

Po raz drugi.
Czachyra Stanisław roczn. 1887 zam. w Tarnogórze, gminy Izbica zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Zamość.

Starosta Powiatowy w Łukowie ogłasza:

Jezierskiemu Tadeuszowi zam. we wsi Turzerogi gm. Gołąbki skradziono książkę wojskową wydaną przez PKU. w Łukowie dwa weksle na 120 zł. i legitymację na krzyż walecznych.

Starosta Powiatowy w Puławach ogłasza:

Po raz drugi.
Kohnowi Izraelowi Lejbie została skradziona książeczka wojskowa wydana przez PKU. Puławy.

Starosta Powiatowy w Siedlcach ogłasza:

Po raz druoi.
Skorupka Ludwik, zamieszkały w Siedlcach, przy ulicy Plantowej № 6, w dniu 2 kwietnia 1929 r. zgubił pozwolenie na broń (rewolwer), wydane przez Starostwo w Siedlcaeh № 74067|660 w 1929 r., oraz dwa blankiety weksli po 500 zł. na sumę 1000 zł. wystawione przez Franciszka Jachnowicza, a żyrowane przez inż. Alfonsa Rozena, płatne w Siedlcach, Kilińskiego № 24 w dniu 1 czerwca 1929 r.

Starosta Powiatowy w Sokołowie ogłasza:

T-wo Kursów Wieczorowych w Kosowie z kwesty urządzonej w dniu 26 marca 1929 r. uzyskało 16 zł. 90 gr. zysku.
Po raz trzeci.
Dziewulski Ludwik, zam. w Nowejwsi, gm. Kudelczyn, zagubił książeczkę wojskową roczn. 1904 wydaną przez P. K. U. Małkinia.

Zochowski Henryk, zam. w Zeleźnikach, gm. Chruszczewska, zgubił książeczkę wojskową roczn. 1904 wydaną przez PKU. Małkinia.

Starosta Powiatowy w Tomaszowie Lub. ogłasza:

T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Ciołuszy Starej z urządzonej w dniu 7 kwietnia br. kwesty ulicznej w Majdanie Sopockim uzyskało kwotę 48 zł. 82 gr., przeznaczając ją na rzecz Straży w Ciotuszy Starej.

Starosta Powiatowy w Węgrowie oglasza:

Po raz drugi.
Godlewski Tomasz, zam. we wsi Ogrodniki Wielkie, gm. Stoczek, pow. Węgrowskiego zagubił dowód tożsamości konia Nr. 7723 Gb Serja B.

Różne.

Badaszek Stanisław zam. w gm. Izbica, pow. Krasnystaw zagubił książeczkę wkładową wydaną przez Kasę Oszczędnościową w Krasnymstawie, którą się unieważnia.

Hlasko Marja Stanisława zam. w Lublinie zagubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Lubelskie za №418-6622 w dniu 4 kwietnia 1927 r.

Kondraciukowi Janowi s. Daniela zamieszkałemu we wsi Ossowa, gminy Przegaliny, pow. Radzyńskiego skradziono dwa „dowody tożsamości koni" Serja B № № 819080 i 819081.

Państwowa Szkoła Przemysłowo-Handlowa w Lublinie zawiadamia, że świadectwo ukończenia działu bieliźniarskiego, wydane w roku 1928 pod nazwą Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska w Lublinie, za L. 3, dla Kuryłowiczówny Marji zaginęło.

Polikotowi Andrzejowi zam. we wsi i gminie Aleksandrów pow. Bilgorajskiego spalił się dowód tożsamości konia Serja B. № 760246.

Wierzchowskiemu Michałowi zam. w kol. Otylin, gm. Wojcieszków, pow. Łukowskiego skradziono 7 weksli in blnaco wystawionych przez : Heronima Warpasa na 100 zł., Michała Warpasa na 200 zł., Szczepana Lewartowskiego trzy po 100 zł. i Andrzeja Galbę dwa po 50 zł., na ogólną sumę 700 zł., które unieważnia się.

Po raz drugi.
Sadlej Seweryn zam. w Jarosławcu, gminy Uchanie zagubił książeczkę wojskową, roczn. 1891, wystawioną przez P. K. U. Kowel na Wołyniu.

Redakcję zakończono dnia 22 kwietnia 1929 r.

Cena niniejszego numeru wynosi 50 groszy.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w II kwartale br. 9 zł.

adres: **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Niecała 14 parter pokój Nr. 56.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do Dziennika Wojewódzkiego instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena za 1 wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpaltę 30 zł. 1 stronę 60 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr., a za trzykrotne 7 zł. 50 gr. Ogłoszenie o rejestracji stowarzyszenia wynosi 5 zł.

Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Drukarnia „Przełom" Lublin, Kościuszki Nr. 2.